cõſi derat: vt colligitur hic ibi altera neſciente. Non obſtat tex. hic
qꝛ intelligit̄ qñ iudices dati in primo reſcripto ꝓcedũt tũc ſcd̃ʒ re-
ſcriptũ nõ habet firmitatẽ qꝛ exceptione oppoſita tollit̄ ꝛ retenta
cõi opi. ampliat̄. vt ꝑ Abb. in. c. ex pte ade. colũ. iiij. verſi. tertio no.
de teſti. Et limitat̄ ꝓcedere in reſcripto ſurreptitio. vt ꝑ Abb. hic
ꝛ no. Inno. ĩ. c. dilecta. ĩ. e. cũ ſi. vt ꝑ moder. hic col. ij. ꝛ exemplifica-
ri põt vt ꝑ Bal. in. l. j. §. fi. verſi. itẽ facit ꝯtra impetrantem. ff. de ac.
emp. vbi inquit ꝙ ſi ille q̄ patitur defectũ nataliũ impetrauit diſ
penſationẽ nõ obſtãte etiã ſi pateret̄ defectũ in natalib⁹ talis diſ
penſatio nõ valet qꝛ gr̃a videtur obreptitia. ꝛ ꝓdictã limitationẽ
ſequit̄ And. ſicu. ꝯſi. lvj. col. v. lib. v. Sʒ tñ talis differẽtia nõ ꝓbat̄
iure vt Abb. dicit ĩ. d. c. cũ dilecta. ꝛ in terminis eſt tex. vbi Bald.
hoc dicit ꝑ illũ tex. in. l. j. C. ſi nup. ex reſcrip. pe. vbi ptʒ ꝙ in eodeʒ
caſu reſcriptũ appellat̄ ſurreptitiũ ꝛ obreptitiũ. ꝛ no. etiã Bal. in
l. ꝑſcriptiõe. col. iiij. C. ſi cõtra ius vel vti. publ. Scd̃o limitat̄ ſcd̃m
Abb. niſi reſcriptuʒ ſic acceſſorie impetratũ: qꝛ ſicut gratia vitiat̄
ꝓpter ſurreptionẽ. ita etiã reſcriptũ qd̃ acceſſorie ſequitur. arg. ca.
ſi ſuper gr̃a d̃ offi. dele. in. vj. ꝛ ad hoc adde bonũ tex. in. c. ſuper eo.
de ꝑben. in. vj. ꝛ ibi. Domi. in verſi. ſed pone. ꝛ ad idẽ text. nota. in
cle. ꝑ literas. de ꝑbẽ. vbi glo. in ver. eccleſias. ꝛ idẽ qd̃ hic no. Abb.
in. c. cõſtitut⁹ vltimo no. ĩ. eod. ꝛ Roma. hoc ideʒ in terminis dicit
in cõſi. cccxxx. circa primã col. ij. ꝛ Oldrad. cõſi. lxxxj. ꝙ ꝓceſſus. ꝛ in
ſimili tradit Roma. in. l. fi. §. quoties. in fi. de pub. ff. Et retẽta cõ-
muni opi. ꝙ ſcd̃m reſcriptũ nõ ſit nullũ ipſo iure Abb. ſucceſſiue
cõcludit ꝙ ſatis eſt ſi excipiatur ꝯtra ſecũdũ: nec op⁹ eſt ꝙ apellet̄
ſi exceptio non admittat̄: qꝛ iudex datus in ſcd̃o reſcripto tali caſu
ſolus nõ habet iuriſdictionẽ ꝑ. c. paſtoralis. ĩ. e. Et idẽ tenet And.
ſicu. hic ꝑ. l. j. C. ſi quacũqꝫ ꝓdi. fuerit ptãte. Sʒ tñ cõis opi. in ꝯtriuʒ
eſt quam moder. ſequunt̄: qꝛ qñ iudex nõ admittit exceptionẽ ſed
vltra ꝓcedit valet proceſſus niſi appellet̄. c. ex pte. el. iij. de appel. ꝛ
in. c. cuʒ dilecti. de elec. Nõ ob. rõ Abb. de dicto. c. paſtoralis. qꝛ di-
cunt moder. ꝙ illa forma nõ eſt ſubſtãtialis. qd̃ nõ eſt verũ ꝙ iudi
ces ſcd̃i reſcripti nõ habeant iuriſdictionẽ ꝛ ptãtem cognoſcẽdi qꝛ
imo habẽt vt ip̄e Abb. tenet in. d. c. paſtoralis. co. iij. verſi. ſcd̃s ca-
ſus. Nõ ob. d. l. j. C. ſi quacũqꝫ ꝓdi. pote. qꝛ dicũt moder. ꝙ iuriſdi-
ctio ibi totũ in aliũ trãſfert̄ ideo nullã retinet poteſtatẽ: nõ ſic ĩ. d.
c. paſtoralis. vbi ſolũ iuriſdictio in articulo ſpeciali ꝓualiditatis li
terarũ trãſfertur vnde ꝓceſſus hʒ fundamẽtum in iuriſdictiõe nõ
trãſfuſa. Mihi placet ꝛ verior vr̃ opinio Abb. ſupplẽdo ſm opi.
Jo. de lig. qñ excipiẽs corã ſcd̃o vlterius nõ comparuit: qꝛ iuriſdi-
ctio tali caſu in effectu eſt attributa duobus videlicet iudicib⁹ pri-
mi reſcripti q̄ habent̄ ꝑ vno lʒ ſint plures: ꝛ iudicibus ſcd̃i reſcri-
pti q̄ etiã ꝑ vno hñtur. d. c. paſtoralis. ergo ꝓceſſus alterius iudi-
cis non valet ex quo duobus cauſa cõmiſſa eſt. vt eſt tex. in. c. cãm
matrimonij. de offi. deleg. ibi qꝛ cũ cã duobus cõmittit̄ ſnĩa vnius
nõ tenet. ꝛ qꝛ in. d. c. paſtoralis eſt data forma ꝙ diſcordãtibus iu-
dicibus deueniat̄ ad arbitros ergo interim ſuſpẽſa vr̃ iuriſdictio
in cauſa principali donec pẽdet cauſa ꝓualiditatis reſcripti apud
ipſos iudices vel arbitros. ar. c. ſecũdo requiris. §. fi. de appel. ibi
tũc demũ iudex autoritate ſua vtet̄ ergo nõ prius. ꝛ iſtã opi. ſequi-
tur Alex. ꝯſil. lxxxix. diligẽter. lib. j. Nõ ob. ꝙ iudices ſcd̃i reſcripti
in. c. paſtoralis habeãt iuriſdictionẽ vt dicũt mod allegãdo Abb.
ibi qꝛ ſuſpenſa vr̃ eoꝝ iuriſdictio vt dixi. Uel illd̃ locũ habeat ꝓut
loquit̄ Abb. ĩ. d. c. paſtoralis. vcʒ qñ pars comparuit ꝛ ĩ cã ꝓceſſit:
ſecus videtur qñ pars oppoſita exceptione vlterius nõ cõparuit
ſm opi. Jo. de lig. ꝛ hñ facit tex. in. d. l. j. C. ſi quacunqꝫ predit. fuer.
po. Nec ob. ꝙ ibi in totũ ſit iuriſdictio in aliũ tranſlata: qꝛ eadẽ rõ
vr̃ in iſto caſu qꝛ iſte articulus de ꝓualiditate reſcriptoꝝ eſt ꝓiudi
cialis qꝛ ſi primũ reſcriptũ ꝓualeret in totũ tollit̄ iuriſdictio. vnde
interim ſuſpenſa vr̃ in cã principali vt dixi. ꝛ ideo ꝓceſſus in ꝯtra
6 rium eſt nullus. ¶ † Secundo principaliter querit̄ an reſcriptuʒ
a ſecundũ ᵃ faciẽs mẽtionẽ de primo ipſo iure tollat primuʒ. Et in
hac queſtiõe Abb. primo cõcludit ꝙ qñ in ſecũdo facta fuit mẽtio
de primo cũ clauſula decreti videlʒ ſi ſecus actũ ſit nõ valet: tũc ipſo
iure primũ reuocat̄ ꝛ ꝓceſſus virtute primi ipſo iure nõ valet: etiã
ſi ignoranter factus ſit: qꝛ natura decreti eſt afficere ẽt ignorantẽ. c.
j. ver. adijciebat̄. de conceſ. ꝑbẽ. in. vj. in. c. pe. de ꝑbẽ. ĩ. vj. c. ſi eo tem-
pore. de elec. in. vj. Et idẽ not. Abb. in. c. audita. col. pe. de reſti. ſpo.
Do. in. c. j. §. ex pte. col. pe. ver. ſuper illo dubio. de cõceſſ. preben. in
vj. Et ſcd̃m Do. ibi iſta cõcluſio limitat̄ niſi ille in cuius fauorẽ de
cretũ illud appoſitũ fuit illi renũciaret: qꝛ tũc valeret ꝓceſſus. alle
gat Lap. in. c. penul. de ꝑbẽ. in. vj. ꝛ facit quod ibi no. Domi. in. d.
c. pe. col. ij. ver. ſed quid ſi iſte. Nec ob. ꝙ ſtante clauſula decreti nõ
videtur poſſe renũciari lʒ agat̄ de fauore renũciãtis vt not. in. c. di-
lecto. et ibi Abb. de ꝑben. qꝛ moder. hic rñdent ꝙ illud qd̃ habet̄
in. d. c. dilecto. hʒ locũ niſi tacita cõditio intelligat̄ q̃ ſuſpẽdat illaʒ
clauſulã decreti vt ibi niſi fructus augeant̄. ꝛ ita ẽt hic tacite intel-
ligit̄ ſi impetrãs vtat̄. Sʒ iſta rñſio nõ placet qꝛ ẽ ꝯ mentẽ omniuʒ
doc. hic: q volũt ꝙ tũc demũ talis ꝯditio intelligat̄ qñ papa reſcri-
bit ſimpliciter: ſecus qñ decretũ apponit̄. Unde ꝯſiderandũ eſt ꝙ
ſi ſit ꝯditio tacita vel expreſſa q̃ ſuſpẽdat illa clauſula decreti ſuſpẽ
dit̄. cle. j. de cõceſ. ꝑben. no. Card. in. cle. j. de ele. q. xviij. in fi. Roma.

ꝯſi. cccxiij. cõtra primũ. ꝛ Alexã. ꝯſi. xcvij. conſideratis his. li. v. ſed
iſta cõditio tacita ſi impetrãs vti voluerit nõ vr̃ ſuſpendere illam
clauſulam decreti qꝛ reſpicit executionẽ quo caſu vt. ſ. dictũ eſt in
c. ꝓcedẽti. cõditio tacita q̃ reſpicit executionẽ non ſuſpẽdit. vt not.
bar. in. l. itẽ qꝛ. ff. de pac. ꝛ in. l. ita demũ. ꝑ glo. ibi. ff. de arb. ꝛ facit
tex. in. l. cõditiones q̃ extrinſecus. ff. de cõdi. ꝛ demõ. ꝛ ideo vr̃ ſta-
re argumentũ ꝙ clauſula decreti vr̃ impedire renũciationẽ: lʒ aga
tur de fauore renũciãtis. Sʒ reſponderi põt ex his q̃ dixi. ſ. tit. j. c.
cum acceſſiſſent. ex qb⁹ ptʒ ꝙ nõ eſt verũ ꝙ ꝑ clauſulã decreti im-
pediat̄ renũciatio q̃ reſpicit vtilitatẽ ptis ſimpl'r: ideo ille in cui⁹
fauorem clauſula decreti appoſita eſt põt illi renũciare. vt. ſ. dictũ
7 eſt ſm Domi. ¶ † Scd̃a cõcluſio abb. eſt ꝙ valet ꝓceſſus agitatus
vigore primi reſcripti reuocati ſi de reuocatione nulla noticia ha-
betur. c. audita. de reſti. ſpo. facit. c. ij. de offi. dele. in. l. ſi forte. ff. de
offi. ꝓſi. no. Bal. in. l. mandatum. C. mãda. in. l. j. in fi. C. vt lite pen.
8 Calde. cõſi. iiij. col. iij. de offi. deleg. cũ ſi. ¶ † Tertia cõclu. eſt ꝙ ſi-
militer valet ꝓceſſus factus vigore primi reſcripti reuocati etiã ſi
primus iudex ſciat de reuocatiõe dũmõ nõ fuerit a pte oppoſituʒ
qꝛ forte nõ vtet̄ reſcripto ille q̄ ſcd̃o impetrauit. ꝛ idẽ tenẽt Anto.
de bu. ꝛ car. hic poſt Inno. ꝛ idẽ abb. in. d. c. audita. col. penult. Et
hoc verũ eſt niſi reuocatio facta ſit motu ꝓprio qꝛ tũc ſola ſcia ſuf-
ficit. vt abb. hic cõcludit poſt Ant. de bu. ꝛ idẽ abb. in. d. c. audita.
col. pe. ꝑ. c. ſi duobus. cũ gl. in ver. cognouerit de appel. ꝛ. l. iudiciũ
ſoluitur. de iudi. imo qd̃ plus eſt ſm Imo. hic col. v. tali caſu etiaʒ
data ignorãtia vr̃ facta reuocatio ꝛ ꝓceſſus nõ valet qꝛ re integra
morte delegãtis iuriſdictio expirat ẽt ſi delegatus ignoret. vt per
gl. q̃ cõiter approbat̄ in. c. cũ veniſſent. de teſti. ꝛ ꝓbat̄ in. c. ſi. §. offi
cium. de offi. dele. in. vj. ergo idẽ vr̃ in iſto caſu. Moder. hic rñdẽt
ꝙ iſta eq̄paratio nõ procedit: qꝛ in reuocatione q̃ fit ꝑ mortem de
legantis deficit radix iuriſdictiõis ex quo mortuus eſt ille q̄ dele-
gauit: ſʒ qñ motu ꝓprio fit reuocatio nõ ſic qꝛ remanet fũdamẽtũ
iuriſdictiõis apud delegantẽ. Sed iſta rõ ſoluʒ diuerſificat caſus
ſʒ non videt ponere rationẽ diuerſitatis: qꝛ lʒ ꝑ mortẽ delegantis
iuriſdictio extiguat̄ in ipo delegãte. qꝛ mors oĩa ſoluit. §. deinceps.
in aut. de nup. tñ reſpectu cõmiſſiõis iã facte ſuperior q̄ delegauit
erat functus officio ſuo dũ cõmiſit ꝛ quãtum ad cõmiſſionẽ ſemel
factam nihil facit fundamentum iuriſdictiõis apud illũ q̄ motu
proprio cauſam cõmiſit. ꝛ ideo rõ Imo. efficax vr̃. ꝛ a fortiori hoc
modo cõfirmari põt: qꝛ ꝑ mortẽ volũtas ceſſat: ꝛ tñ ꝑ mortem non
inducitur reuocatio. c. ſi delegatus. de offi. dele. in. vj. ꝛ no. declarat
bar. in. l. ꝛ qꝛ. in vlt. col. ff. de iuriſdi. om. iud. ꝛ ſic potẽtior eſt reuo-
catio q̄ꝫ ſit ceſſatio volũtatis q̃ ꝑ mortẽ inducitur. l. iiij. ff. loca. Si
ergo ꝑ mortem ipſo iure expirat mandatum iuriſdictionis a for-
tiori per reuocationem expreſſam que fortior eſt: vt Barto. conclu
dit in dicta. l. ꝛ qꝛ. Et iſta ratio pariter inferre videtur qd̃ ꝓdicta
tertia concluſio non ſit vera abſolute. ꝛ ſic dicendum videtur qd̃
primum reſcriptum per ſecundum tollatur ipſo iure: quãdo ſcit
ꝛ conſtat de reuocatione ꝛ ſic proceſſus virtute primi reſcripti tali
caſu non valeat. Et expreſſe hoc probatur in capitulo ex literis. de
officio delegati. circa finem ibi quando apparet de reuocatione di
citur ibi apparet primos iudices iuriſdictionem nullam penitus
habuiſſe. Nec obſtat quod ille textus quo ad tertium intelligatur
quia ratio generalis ibi ponitur: ex qua arguitur de partib⁹ poſt
ea ad tertium in conſequentiam: vt patet ibi in fine: ergo talis dif-
ferentia non videtur procedere. Nec placet ratio illa doctorum qd̃
ſecundum habet illam tacitam conditionem impetrãs vtetur qꝛ
iſta conditio reſpicit executionem ꝛ non ſuſpendit vt ſupra dictũ
eſt. Et attenta tali ratione quelibet donatio vel diſpoſitio facta in
teſtamento pure ꝛ ſimpliciter eſſet cõditionalis contra textum in
l. ſi ita legatum. §. illi ſi volet. de legatis primo. nota. in. l. tertia eo-
dem titulo. de legatis primo Et quia iura ſolum ponderant an
iudex primi reſcripti noticiam habuerit de ſecundo reſcripto re-
uocante primum. dicto capitulo ſecundo de officio delegati. ibi in a
notuit. ꝛ in dicto capitulo ſi duobus. de appellationib⁹. ibi cogno
uerit. Et quia iura que allegantur per doctores quãdo papa hoc
faceret motu proprio ſimpliciter loquuntur ꝛ ita videntur gene-
raliter procedere. dicta. l. iudiciũ ſoluit̄. ꝛ dicto capitulo ſi duob⁹.
Et ſi dicatur attenta ratione Imo. confirmata vt ſupra dicenduʒ
eſſet quod etiam proceſſus factus ab ignorante virtute primi re-
ſcripti non valeret contra ſecundam concluſionem ſupra forma-
tam. reſponderi poteſt quod iſto reſpectu videtur differentia: qꝛ
licet per mortem ipſo iure extinguatur iuriſdictio etiam reſpectu
ignorantis: tamen non ſic videtur in reuocatione expreſſa: que vi-
detur habere effectum ſolum data notitia ex veriſimili mente re-
uocantis. argument. textus notabilis in. l. qui abſenti. ff. de acqui
renda poſſeſſione. Et hoc in dubio quando aliter non apparet de
voluntate ſuperioris reuocantis: ſecus quando conſtaret de volũ
tate vt ſupra dictum eſt de clauſula decreti ꝛ ita declarando vide-
9 tur. ¶ † Tertio queritur an iudex ad inſtantiam alterius par-
tis dari poſſit. Et prima concluſio Abbatis eſt ꝙ non poſſit ſi
vtraqꝫ pars eſt preſens. per. l. obſeruandum. ff. de iudicijs. que ita
intelligitur. ꝛ ita gl. ibi quam Bart. Ange. ꝛ doc. ſequuntur. ꝛ no.

¶ Reſcriptũ ſecundũ. An ſecũdũ reſcriptuʒ faciens mentionẽ de p̃io tollat ꝓmum ipſo iure.